

Acartia clausi

*

تأثیر چهار جیره فیتوپلانکتونی شامل *Tetraselmis sp.*, *Chaetoceros sp.*, *Isochrysis galbana* و مخلوط آنها بر پاروپای *Acartia clausi* دریای خزر طی دوره بلوغ و در شرایط آزمایشگاهی مطالعه شد؛ عوامل تولید مثلی (تولید تخم و قابلیت تخم گشایی) و تغذیه‌ای (میزان تولید پلت مدفوعی) به عنوان شاخص استفاده شد. میزان تولید تخم پاروپای طی زمان بسته به نوع جیره غذایی متفاوت بود. بیشترین و کمترین میزان تولید تخم به ازای هر ماده بالغ در روز بترتیب در جیره مخلوط و جیره *Tetraselmis sp.* مشاهده شد و بین جلبکهای *I. galbana* و *Chaetoceros sp.* اختلاف معناداری دیده نشد ($P \geq 0.05$). قابلیت تخم گشایی در جیره‌های انفرادی اختلاف معناداری را با یکدیگر نشان نداد، درحالی که در جیره مخلوط بالاترین میزان قابلیت تخم گشایی دیده شد و با جیره‌های انفرادی اختلاف معناداری را نشان داد ($P \leq 0.05$). میزان تولید پلت مدفوعی نیز با افزایش سن موجود متفاوت بود، به طوری که با افزایش سن موجود، روند کاهشی در میزان تولید پلت مدفوعی دیده شد. بین جیره‌های انفرادی و مخلوط جلبکی از نظر تولید پلت مدفوعی اختلاف معناداری دیده نشد ($P \geq 0.05$) و تمام جلبکها به وسیله *A. clausi* خورده شدند. بین میزان تولید تخم و پلت مدفوعی ارتباط نزدیکی مشاهده گردید. نوع جیره غذایی بر طول عمر ماده‌های بالغ تأثیر گذاشت. نتایج نشان داد که هم‌آوری پاروپای *A. clausi* به نوع غذا ارتباط دارد. بنابراین، برای تولید انبوه این گونه زئوپلانکتونی جیره غذایی مخلوط به عنوان بهترین غذا و در مرحله بعد بترتیب جلبکهای *I. galbana* و *Chaetoceros sp.* به عنوان جیره‌های غذایی انفرادی اهمیت دارند، در حالی که جلبک *Tetraselmis sp.* به عنوان یک جیره انفرادی مناسب محسوب نمی شود.

: پاروپا، کیفیت غذا، هم‌آوری، پلت مدفوعی، فیتوپلانکتون، زئوپلانکتون، تخم گشایی، دریای خزر.

ناخالص بالغان ماده را نیز نشان می‌دهد [۲،۱]. به منظور

ارزیابی و تعیین میزان تولید تخم پاروپایان در محیطهای طبیعی (که چندین عامل محیطی بر یکدیگر تأثیر می‌گذارند)

میزان تولید تخم در پاروپایان نه فقط به عنوان یک شاخص مستقیم از میزان زاد و ولد جمعیت آنها، بلکه میزان تولید

این دو شاخص (میزان تولید تخم و پلت مدفوعی) مشخص می‌گردد که کدام گونه یا گونه‌های جلبکی از نظر کیفی برای تولید انبوه زئوپلانکتون *Acartia clausi* از اهمیت بیشتری برخوردارند [۷]. موفقیت تخم‌گشایی و تولید ناپلیوسهای مراحل اولیه، شاخصهای مهمی برای اندازه‌گیری میزان تجدید نسل واقعی یک جمعیت و برآورد رشد جمعیت (در مقایسه با شاخص تولید تخم) به حساب می‌آیند [۳]. بنابراین از نظر تولید انبوه بهتر است که به جای بررسی مطلق میزان تولید تخم، میزان تخمهای زنده را که قابلیت تخم‌گشایی دارند، ارزیابی کرد [۸].

گونه *A. clausi* یک پاروپای آبهای معتدله منطقه ساحلی بوده که در آبهای گرمتر نیز یافت می‌شود. این گونه زئوپلانکتونی تقریباً در تمام سال در سواحل جنوبی دریای خزر یافت می‌شود و در حال حاضر گونه غالب زئوپلانکتونی دریای خزر است.

این مطالعه، تأثیر چهار جیره غذایی شامل سه گونه انفرادی از فیتوپلانتهای (*Prymnesiophyceae*) *Isochrysis galbana* و جلبک دیاتومه (*Bacillariophyceae*) *Chaetoceros sp.* و جلبک (*Prasinophyceae*) *Tetraselmis sp.* و یک جیره از مخلوط سه جلبک مورد نظر را بر میزان تولید تخم، قابلیت تخم‌گشایی و میزان تولید پلت مدفوعی پاروپای *A. clausi* مطرح کرده است.

پاروپای *A. clausi* از نواحی ساحلی جنوب دریای خزر در منطقه خزرآباد ساری به وسیله فایق و تور زئوپلانکتون‌گیر با چشمه ۱۰۰µ جمع‌آوری گردید. نمونه برداری از ناحیه سطحی آب در مدت ۲-۳ ساعت انجام شد. نمونه‌ها بعد از خالص‌سازی و کشت در مخازن ۲۰ لیتری، به مخازن پرورشی با ظرفیت ۱۲۰L وارد شدند و به کشت انبوه رسیدند [۹، ۱۰]. درجه حرارت آب در مخازن پرورشی ۲۰-۲۲°C، شوری ۱۲-۱۳ در هزار (شوری آب دریای خزر)، هوادهی با

باید آثار هر یک از عوامل به صورت جداگانه بررسی شود. مهمترین عوامل شامل فراهم بودن غذا و دما می‌باشند [۳، ۴]. منظور از فراهم بودن غذا، قابلیت دسترسی به غذا از نظر کمی و کیفی است. بنابراین، غلظت (تراکم) غذا و کیفیت آن با یکدیگر ارتباط دارند. از طرف دیگر عواملی مانند جوانی یا مسن بودن ماده‌ها، اندازه بدن ماده‌ها، سیکل شبانه‌روزی، جستجوی مجدد ماده‌ها، حرکات آب و تفاوت‌های فردی نیز دارای اهمیت‌اند [۵].

اهمیت کیفیت غذا را باید در روابط تغذیه‌ای بین فیتوپلانکتون و زئوپلانکتون مطرح کرد، به طور مثال در سابق عنوان شده بود که دیاتومه‌ها به عنوان یک منبع غذایی اصلی برای زئوپلانکتونهای علفخوار به حساب می‌آیند، اما امروزه تردیدهایی در رابطه با اهمیت دیاتومه‌ها به عنوان یک غذای با کیفیت بالا برای پاروپایان ارائه شده است. محققان مختلف اشاره کرده‌اند که هضم دیاتومه‌ها به وسیله بالغان ماده پاروپایان در گونه‌های مختلف سبب کاهش میزان تولید تخم و کاهش موفقیت تخم‌گشایی آنها شده است، به طوری که تخمها و ناپلیوسهای غیر طبیعی نیز دیده شده‌اند [۶، ۷].

پاروپایان جنس *Acartia spp.* معمولاً نمی‌توانند در محیطهای با غلظت پایین غذا رشد یابند، زیرا بدن آنها حاوی عناصر و مواد ذخیره‌ای لازم نیست. بنابراین هر تغییری در قابلیت دسترسی غذا (از نظر کمی و کیفی) بر میزان تولید تخم مؤثر است. بین میزان تولید تخم در پاروپایان جنس *Acartia spp.* و قابلیت دسترسی به غذا از نظر کمی و کیفی ارتباط نزدیکی وجود دارد. از طرف دیگر، گونه‌های جنس *Acartia spp.* به عنوان گونه‌های خوبی از پاروپایان در چنین مطالعاتی استفاده می‌شوند، زیرا آنها پاسخ سریعی (در کمتر از ۲۴ ساعت) به وضعیت غذایی محیط اطراف خود نشان می‌دهند [۳].

میزان تولید پلت مدفوعی در پاروپایان بیانگر تغذیه مناسب آن از یک گونه خاصی از جلبکها است. در تحقیق حاضر علاوه بر تولید تخم این شاخص نیز بررسی شد. با بررسی

شدت کم و شرایط طبیعی نوری برای کشت انبوه در نظر گرفته شد.

در آزمایشگاه، تعداد ۱۵ جفت (۱۵ تکرار) ماده و نر (مرحله کوپه بودیت ۵) *A. clausi* به وسیله پیتهای کوچک و میکروسکوپ نوع Eclipse E-200-Nikon-Japan جداسازی شد. نر و ماده پاروپا به ظروف کشت انفرادی (ظروف سیلندری شیشه‌ای از جنس Plexi-glass) منتقل شدند. انتهای شیشه‌های مذکور به وسیله توری 100μ و چسب آکواریوم کاملاً بسته شد. بستن کف شیشه‌ها، برای جلوگیری از همجنس خواری بالغان از تخم و ناپلیوس صورت گرفت. در هر یک از ظروف سیلندری مخصوص کشت انفرادی یک جفت پاروپای نر و ماده نگهداری شد و ظروف کشت انفرادی به حجم ۳۰۰ mL رسیدند [۱، ۳، ۵].

جلبکها به صورت خالص از مراکز تکثیر ماهی و میگو در گمیشان و مرکز تحقیقات شیلات بندر لنگه تهیه و در محیط کشت گیلارد (f/2) [۱۱] در چندین ظرف یک لیتری به طور متناوب کشت شدند. تشخیص مراحل مختلف رشد جلبکها از قبل به وسیله شمارش روزانه کشت جلبکی (در ۳ تکرار) و به دست آوردن روند رشد آنها طی دوره رشدی به دست آمد. عوامل فیزیکیوشیمیایی آب و شرایط کشت جلبکی شامل درجه حرارت آب $22-23^{\circ}\text{C}$ ، شوری ۱۲-۱۳ در هزار، سیکل نوری ۱۲:۱۲ (روشنایی: تاریکی) و pH بین ۸-۸/۵ بود.

A. clausi

تغذیه پاروپا به دو شکل زیر انجام شد:

الف- تغذیه با جیره‌های جلبکی تک گونه‌ای: سه گونه جلبکی *Tetraselmis sp.* و *Chaetoceros sp.*، *I. galbana*

طور جداگانه در سه مرحله مجزا کشت داده شدند و به تغذیه زئوپلانکتون رسیدند. تراکم جلبکی به کار رفته در تمام تیمارها و تکرارها از طریق شمارش سلولی با لام نئوبار (در سه تکرار) صورت گرفت و تراکم ۲۵۰۰۰-۳۰۰۰۰ سلول به ازای هر mL برای همه آنها به کار رفت. جلبکهای کشت داده شده در مرحله فاز رشدی برای تغذیه پاروپا استفاده شدند [۸].

ب- تغذیه با جیره جلبکی چند گونه‌ای (مخلوط): سه گونه جلبکی مذکور در ظروف مجزا کشت داده شدند و در تراکمی ثابت (۲۵۰۰۰-۳۰۰۰۰ سلول به ازای هر mL) پس از شمارش هر یک از کشتها و تعیین مقدار روزانه آنها به صورت مخلوط مورد تغذیه پاروپا قرار گرفتند.

این روند در ماده‌های بالغ به صورت انفرادی از آخرین مرحله پوست اندازی تا زمان مرگ موجود بررسی شد. پاروپای ماده مرحله ۳۵ از مخازن کشت انبوه جدا و به ظروف کشت انفرادی منتقل شدند. تخم، ناپلیوس و پلت مدفوعی تولید شده طی ۲۴ ساعت به صورت روزانه جمع‌آوری و با عبور از توری 20μ به وسیله لام بوگاروف و استریوسکوپ مدل Nikon-SMZ ۱۵۰۰-JAPAN شمارش شدند. پاروپا به طور روزانه به ظروف جدید منتقل شدند و غذادهی با جلبکهای مورد نظر در همان تراکم خاص و با مقدار مشابه آب (۳۰۰ mL) ادامه یافت. این عمل در تمام تکرارها و در هر روز به صورت منظم انجام شد. روند آزمایشها برای هر یک از تیمارها و در تمام تکرارها تا زمان مرگ ماده‌ها ادامه یافت، در حالی که در صورت مرگ نرها در محیط کشت انفرادی، یک نر جدید جایگزین گردید. اضافه کردن مجدد نرها به این دلیل صورت گرفت که پاروپایان جنس *Acartia spp.* به دلیل

میانگین کل تولید تخم و ناپلیوس مولدان طی دوره بلوغ به ازای هر ماده در روز در جیره غذایی مخلوط بترتیب تقریباً ۱/۵، ۳ و ۲ برابر جیره‌های جلبکی *Chaetoceros sp. J. galbana* و *Tetraselmis sp.* بود. میزان کل تولید تخم و ناپلیوس در گونه *A. clausi* با جیره غذایی مخلوط بیشترین و با جیره *Tetraselmis sp.* کمترین مقدار خود قرار داشت و اختلاف معناداری با جیره‌های دیگر از خود نشان داد ($P \leq 0.05$)، اما اختلاف معناداری بین جلبکهای *I. galbana* و *Chaetoceros sp.* دیده نشد ($P \geq 0.05$) (جدول ۱).

مولدان مورد مطالعه از نظر تعداد کل تخم و ناپلیوس تولید شده در جیره‌های مختلف غذایی اختلاف فاحشی را از خود نشان دادند. به طوری که میانگین روزانه تولید تخم و ناپلیوس در تمام جیره‌های غذایی در روزهای اول و بخصوص در سنین میانی دوره بلوغ در بالاترین حد خود قرار داشت و بتدریج با افزایش سن ماده‌ها کاهش یافت. همچنین تولید تخم نیز با افزایش سن ماده‌ها کاهش یافت (نمودار ۱).

میانگین تعداد کل تخم و ناپلیوس تولید شده به وسیله هر ماده در بین جیره‌های مخلوط جلبکی، *I. galbana* و *Chaetoceros sp.* اختلاف معناداری را نشان نداد ($P \geq 0.05$)، در حالی که در جیره *Tetraselmis sp.* اختلاف معناداری دیده شد ($P \leq 0.05$). تکرارهای مورد مطالعه از نظر میانگین تعداد کل تخم و ناپلیوس تولید شده به وسیله ماده‌ها اختلاف قابل ملاحظه‌ای از خود نشان دادند، به طوری که جیره مخلوط جلبکی بالاترین مقدار ($151/13 \pm 47/06$) را داشت و جلبکهای *I. galbana* و *Chaetoceros sp.* اختلاف معناداری با یکدیگر نداشتند، در حالی که جلبک *Tetraselmis sp.* اختلاف فاحشی را با جیره‌های جلبکی دیگر از خود نشان داد (جدول ۱).

تولیدمثل جنسی خود نیازمند جفتگیری مجدد بودند؛ بنابراین با مرگ نرها بلافاصله یک نر جدید جایگزین شد. در شمارش پلت مدفوعی، نصف پلت مدفوعی تولید شده به صورت روزانه شمارش شد، زیرا در هر یک از ظروف کشت یک جفت نر و ماده نگهداری شدند؛ بنابراین نصف پلت‌های مدفوعی تولید شده به ماده‌ها مربوط بود [۵].

میزان بازماندگی تخم پارویای *A. clausi* در تمام تیمارها و تکرارها در مدت زمان ۲۴-۳۶ ساعت بعد از تخم‌گذاری مطالعه شد.

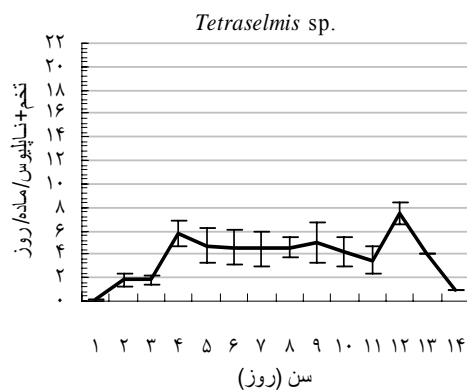
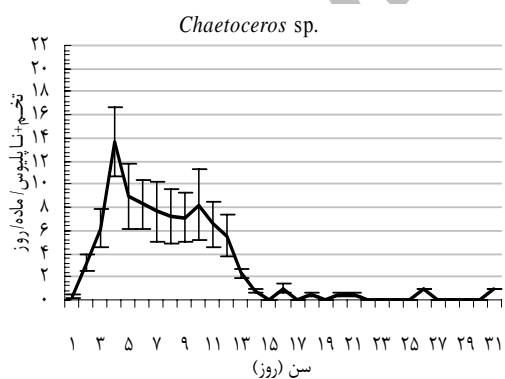
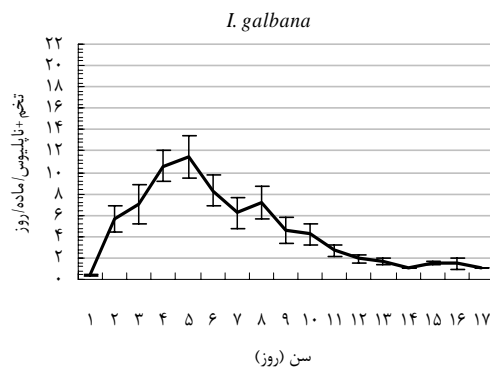
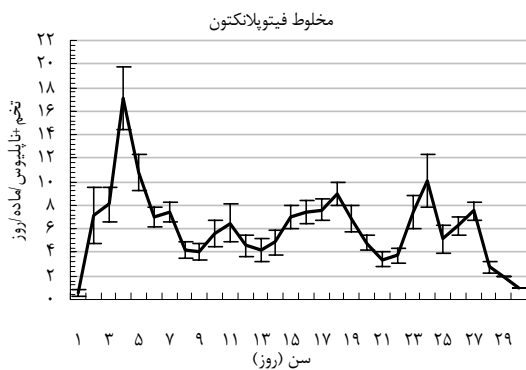
تجزیه و تحلیل داده‌ها با نرم افزار SPSS و با روش آماری آنالیز واریانس یکطرفه (One-Way ANOVA) انجام شد. برای مقایسه میانگینها از آزمون دانکن^۱ در سطح ۵٪ ($P = 0.05$) استفاده گردید و محاسبه داده‌ها و ترسیم نمودارها با بسته‌های نرم‌افزاری EXCEL انجام شد. در نمودارهای رسم شده در تمام موارد مقادیر Standard error آورده شد که مقدار آن از رابطه زیر به دست آمد.

$$St.error = \frac{St.deviation}{\sqrt{n}} \quad (n \text{ تعداد ماده‌ها})$$

نتایج نشان داد که طی دوره بلوغ مولدان *A. clausi* میانگین کل تولید تخم به ازای هر ماده در روز با جیره مخلوط، جلبکهای *Chaetoceros sp. J. galbana* و *Tetraselmis sp.* بترتیب در محدوده بیشینه و کمینه بین ($17/13 - 0/6$)، ($11/46 - 0/4$)، ($13/66 - 0$) و ($7/5 - 0/13$) بود (نمودار ۱).

تولید کل تخم و ناپلیوس پاروپای *A. clausi* با جیره‌های مختلف غذایی

	<i>Tetraselmis sp.</i>	<i>Chaetoceros sp.</i>	<i>I. galbana</i>	
۰/۶-۱۷/۱۳ a	۰/۱۳-۷/۵ b	۰-۱۳/۶۶ a	۰/۴-۱۱/۴۶ a	()
۶/۱۴±۱/۱ a	۳/۸±۰/۹۷ b	۲/۹۲±۱/۲۳ b	۴/۵۳±۰/۹۵ b	()
۱۵۱/۱۳±۱۲/۱۶ a	۳۲/۰۷±۶/۵۲ c	۶۹/۲۷±۱۶/۸۲ b	۷۰/۵۳±۸/۳۵ b	()
۱۳۹/۲۷±۱۲/۳۶ a	۱۹/۲±۶/۲۹ c	۵۳/۶±۱۷/۱۳ b	۲۸/۵۳±۱۰/۰۹ c	()

میزان تولید تخم (تخم و ناپلیوس / ماده / روز) مولدان پاروپای *A. clausi* با جیره‌های مختلف غذایی

میانگین طول عمر مولدان *A. clausi* (برحسب روز) در بین تیمارهای مختلف اختلافات معناداری را از خود نشان داد. میانگین طول عمر ماده‌ها در جیره جلبکی مخلوط بیشترین و در جلبک *Tetraselmis sp.* کمترین مقدار بود. در بین جلبکهای *I. galbana* و *Chaetoceros sp.* اختلاف معناداری دیده نشد ($P \geq 0.05$) (جدول ۴ و نمودار ۱). طول عمر ماده‌ها در بین تیمارها و تکرارهای مورد مطالعه در محدوده‌ای بین ۵-۳۱ روز بود.

سهم تولید تخم و پلت مدفوعی برحسب درصد فراوانی در روزهای مختلف نشان داد که سهم تولید پلت مدفوعی در جیره‌های انفرادی بیشتر از سهم تولید تخم است، در حالی که در جیره غذایی مخلوط سهم تولید تخم و پلت مدفوعی در روزهای مختلف تقریباً برابر بود (نمودار ۳).

ضرایب همبستگی بین تولید تخم و پلت مدفوعی پاروپای *A. clausi* در جیره‌های مختلف غذایی نشان داد که بین تولید تخم و پلت مدفوعی در بعضی از جیره‌های غذایی ارتباط بالایی وجود داشت. به عبارت دیگر با افزایش میزان تخم، تولید پلت مدفوعی نیز افزایش یافت. ضرایب همبستگی در جیره غذایی مخلوط $R^2 = 0.48/0.42$ ، در جیره *I. galbana* $R^2 = 0.75/0.74$ ، جیره *Chaetoceros sp.* $R^2 = 0.14/0.93$ و در جیره *Tetraselmis sp.* $R^2 = 0.08/0.21$ بود (نمودار ۴).

از نظر قابلیت تخم‌گشایی در تخمهای تولید شده به وسیله پاروپای *A. clausi* تغذیه شده با جیره‌های مختلف، بیشترین میزان تخم‌گشایی در جیره مخلوط جلبکی ($0.91/0.42 \pm 0.06/0.21$) مشاهده گردید، در حالی که در جیره‌های منفرد جلبکی اختلاف معناداری دیده نشد ($P \geq 0.05$) (جدول ۲).

میانگین کل تعداد پلت مدفوعی به ازای هر ماده اختلاف معناداری در بین جیره‌های مختلف جلبکی از خود نشان نداد ($P \geq 0.05$)، (جدول ۳). به عبارت دیگر، تمام گروههای جلبکی بخوبی به وسیله پاروپا مصرف شدند.

میانگین کل تعداد پلت مدفوعی تولید شده در ۱۵ ماده مطالعه شده نشان داد که جیره مخلوط جلبکی بیشترین ($0.71/0.72 \pm 0.248/0.27$) و جیره *Tetraselmis sp.* کمترین ($0.72/0.8 \pm 0.31/0.40$) مقدار را داشتند. در بین جیره‌های *I. galbana* و *Chaetoceros sp.* اختلاف معناداری دیده نشد ($P \geq 0.05$)، (جدول ۳).

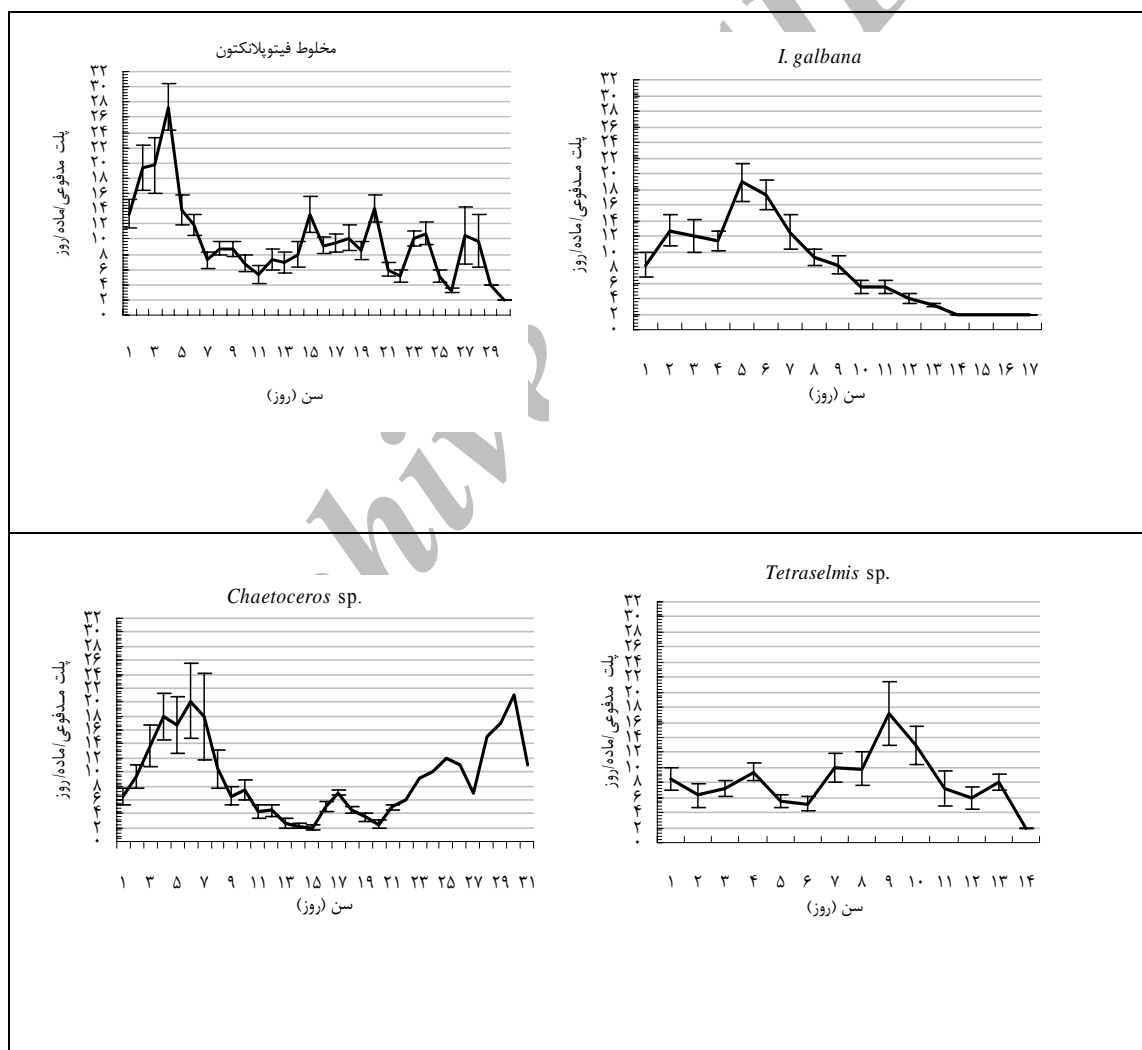
طی دوره بلوغ، میانگین کل تولید پلت مدفوعی به وسیله مولدان پاروپای *A. clausi* به ازای هر ماده در روز در جیره مخلوط جلبکی، جلبکهای *I. galbana* و *Chaetoceros sp.* و *Tetraselmis sp.* بترتیب بین ($0.27/0.26 - 0.2$)، ($0.18/0.86 - 0.2$)، ($0.21 - 0.2$) و ($0.17/0.16 - 0.2$) بود (جدول ۳، نمودار ۲). نتایج بیانگر نبود اختلاف معنادار در بین تیمارهای مختلف بود و نشان داد که جیره جلبکی مخلوط بهتر از جیره‌های جلبکی دیگر مصرف شد، اما در بین هر یک از ماده‌ها از این نظر تفاوتی دیده نشد (جدول ۳).

قابلیت تخم‌گشایی تخم پاروپای *A. clausi* با جیره های مختلف غذایی

	<i>Tetraselmis sp.</i>	<i>Chaetoceros sp.</i>	<i>I. galbana</i>	
	۲۲۷۵±۴۸/۱۳ a	۴۸۱±۲۵/۲۵ c	۱۰۴۲±۶۵/۶۲ B	() (SD±)
	۲۰۹۵±۴۸/۹۷ a	۲۸۹±۲۴/۳۴ c	۸۰۴±۶۶/۲۹ B	() (SD±)
	۹۱/۴۲±۱/۶ a	۴۴/۰۸±۸/۶۷ b	۵۸/۳۲±۹/۱۳ B	(%) (SE±)

توليدات پلت مدفوعی مولدان پارو پای *A. clausi* با جيره های مختلف غذایی

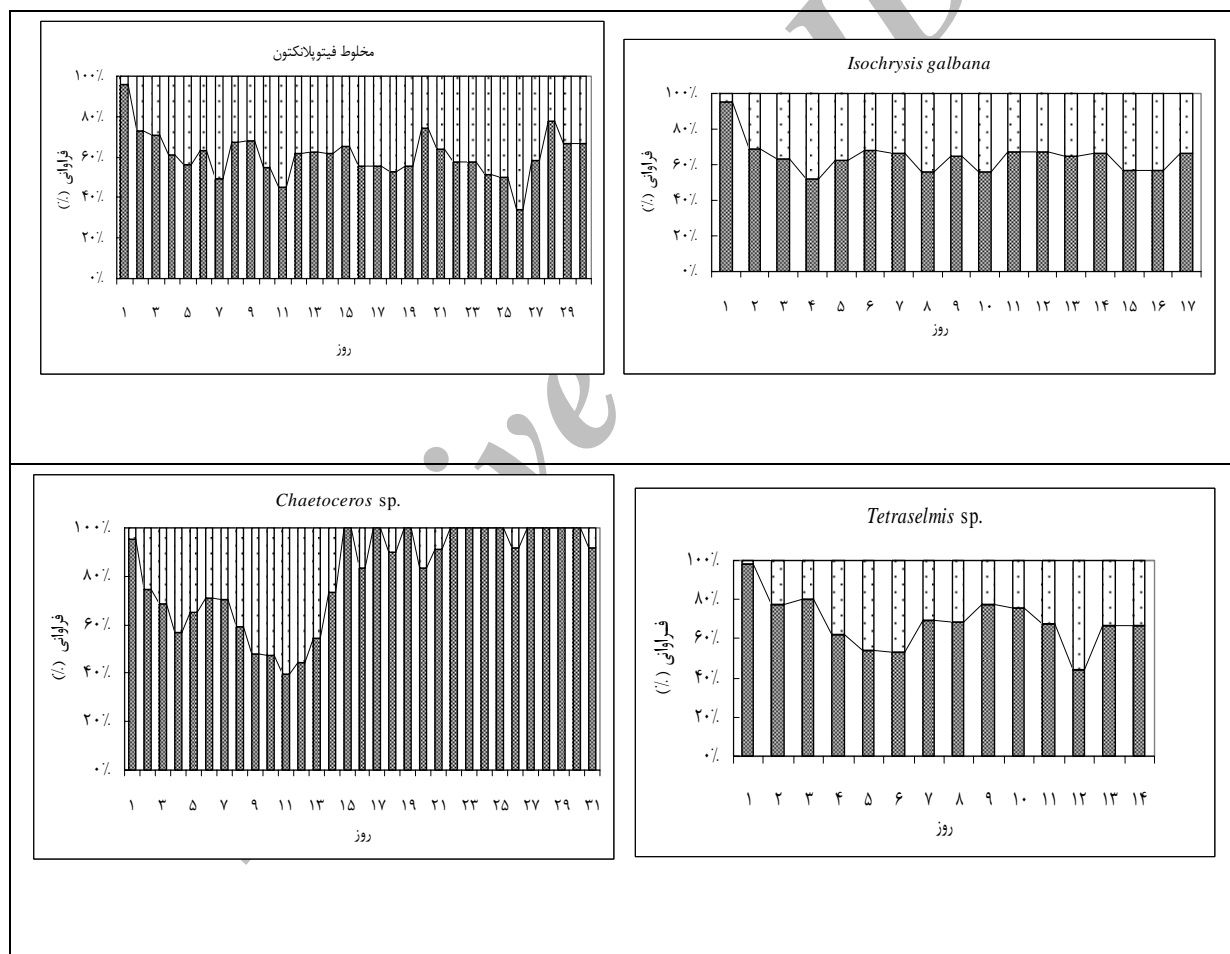
	()	() ()	()	
۲-۱۸/۸۶ a	۱۲۶/۱۳±۲۳/۸۳ b	۸/۰۳±۴/۱۶ a	۱۸۸۶±۹۱/۶۵ a,b	<i>I. galbana</i>
۲- ۲۱ a	۱۳۳/۹۳±۹۲/۷۴ b	۹/۳۲±۶/۸۱ a	۲۰۰۹±۹۰/۶۹ b	<i>Chaetoceros sp.</i>
۲-۱۷/۱۶ a	۷۲/۸۰±۳۱/۴۰ c	۸/۲۳±۶/۳۷ a	۱۰۹۲±۴۸/۵۸ a,b	<i>Tetraselmis sp.</i>
۲-۲۷/۲۶ a	۲۴۸/۲۷±۷۱/۷۲ a	۹/۸۵±۶/۴۰ a	۳۷۲۴±۸۹/۷۳ a	

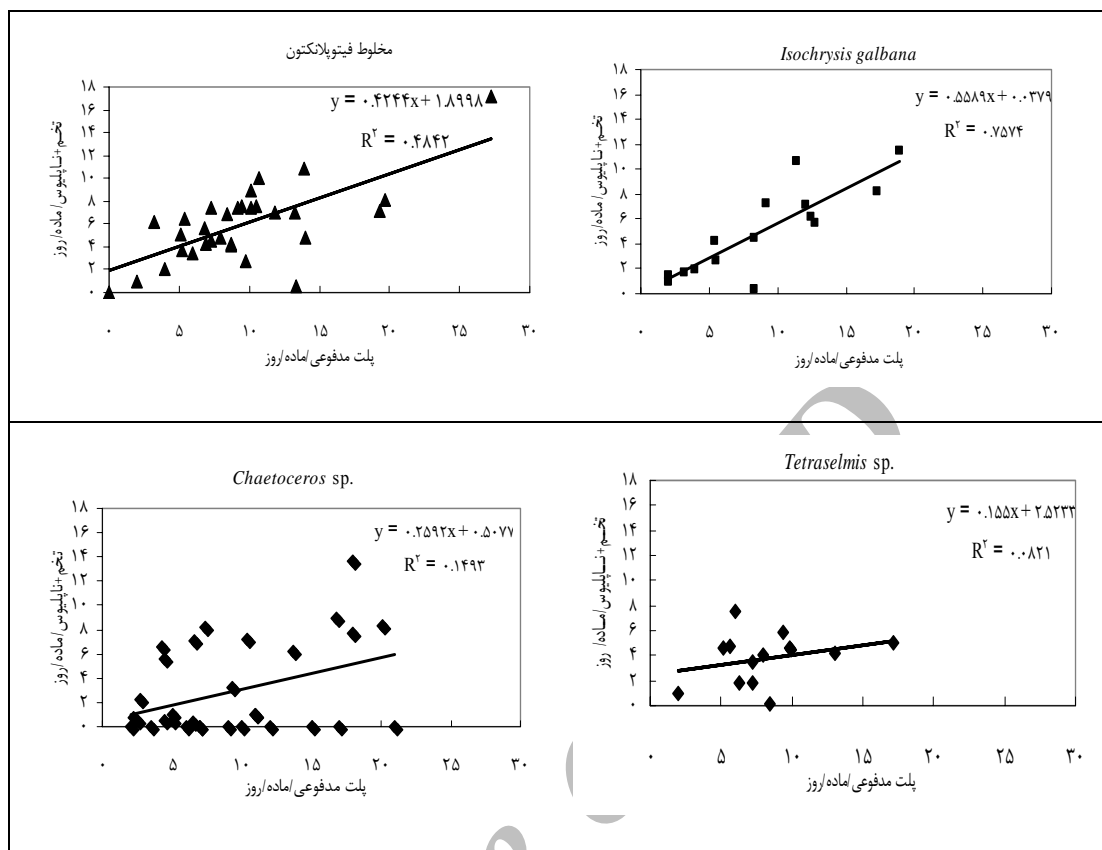
میزان تولید پلت مدفوعی مولدان پارو پای *A. clausi* با جيره های مختلف غذایی

طول عمر مولدان پاروپای *A. clausi* با جیره های مختلف غذایی

	<i>Tetraselmis sp.</i>	<i>Chaetoceros sp.</i>	<i>I. galbana</i>	
۳۰-۱۰	۱۴-۷	۳۱-۵	۱۷-۹	()
۲۳/۰۷±۵/۷۰ a	۸/۹۳±۲/۲۸ c	۱۲/۱۳±۶/۶۳ B	۱۲/۵۳±۲/۰۷ b	() (SD±)

سهم درصد فراوانی تخم و پلت مدفوعی تولید شده به وسیله مولدان پاروپای *A. clausi* در چهار جیره مختلف غذایی

ضرایب همبستگی بین تولید تخم و پلت مدفوعی مولدان پاروپای *A. clausi* در جیره‌های مختلف غذایی

آزمایشگاهی بررسی شده است. بیشتر مطالعات انجام شده قبلی، با مطالعات دوره‌های کوتاه مدت (آزمایشهای ۲۴ ساعته) یا در یک دوره کوتاه چند روزه به دست آمده است [۲، ۱۲]، اما در این مطالعه میزان تولید تخم در کل دوره بلوغ حیوان بررسی شد.

نتایج مطالعه حاضر نشان می‌دهد که تولید تخم وابستگی شدیدی به نوع جلبک تغذیه شده داشته که با نتایج دیگر مطالعات در این زمینه مطابقت دارد [۱۳، ۷، ۸، ۱۲، ۳، ۱]. در مطالعه حاضر زمانی که پاروپای *A. clausi* با جیره‌های انفرادی جلبکی تغذیه شد، بیشترین تولید تخم در جیره جلبکی *I. galbana* مشاهده شد که مشابه نتیجه حاصل از تغذیه *A. tonsa* با چند جیره جلبکی انفرادی از جمله *I. galbana* است [۴].

هدف از تحقیق حاضر، بررسی تأثیر جیره‌های مختلف غذایی بر هم‌آوری، قابلیت تخم‌گذاری و میزان تولید پلت مدفوعی پاروپای دریای خزر *A. clausi* به منظور تولید انبوه آن بوده است. تیمارهای به کار رفته شامل جیره‌های مختلف از سه نوع جلبک (که به صورت مجزا مورد تغذیه پاروپا قرار گرفتند) و یک تیمار غذایی به صورت مخلوط از سه جلبک مورد نظر بود.

میزان تولید تخم در گونه‌های مختلف جنس *Acartia spp.* به وسیله محققان مختلف و در شرایط متنوع طبیعی یا

جلبکی انفرادی از خود نشان داد که علت آن به دلیل داشتن بسیاری از ترکیبهای بیوشیمیایی مورد نیاز زئوپلانکتون در جیره مخلوط و همچنین داشتن مقادیر بالای پروتئین و چربی است. بنابراین، محتویات و ترکیب غذا نیز نقش مهمی در هم‌آوری و همچنین موفقیت تخم‌گذاری تخمهای پاروپایان ایفا می‌کنند. پاروپایانی که بهترین نوع غذا را از نظر ترکیب شیمیایی خودشان دریافت کردند، بالاترین میزان تولید تخم را داشتند [۸]. ماده‌های مورد مطالعه تفاوت‌های فردی بالایی در میزان تولید تخم (به طور انفرادی) و همچنین در بین جیره‌های مختلف جلبکی از خود نشان دادند. این روند طی دوره زندگی حیوان و بخصوص در میزان کل تخم و ناپلیوس تولید شده وجود داشت. مطالعات نشان می‌دهد که با افزایش سن حیوان، از میزان تولید تخم در بیشتر موارد بشدت کاسته می‌شود (نمودار ۱).

تولید پلت مدفوعی به طور غیر مستقیم نشان می‌دهد کدام نوع از جلبکها بهتر از بقیه مصرف می‌شوند. این موضوع خود در میزان تولید تخم (هم‌آوری) نیز تأثیر می‌گذارد. در مطالعه حاضر، پاروپای *A. clausi* در اوائل و اواسط دوره بلوغ بیشترین میزان پلت مدفوعی را تولید کرد، سپس کاهش تدریجی تا زمان مرگ از خود نشان داد (نمودار ۲). این نتیجه با نتایج حاصل از تحقیقات مشابه بر گونه‌های مختلف پاروپایان مطابقت دارد [۱، ۵، ۶].

تولید روزانه پلت مدفوعی روند منظمتری را نسبت به تولید روزانه تخم داشت، زیرا نرها و ماده‌ها تولید پلت مدفوعی خود را تا زمان مرگ ادامه می‌دهند. در این مطالعه، ماده‌هایی که به مدت چندین روز هیچ گونه تخمی تولید نکردند، روند تولید پلت مدفوعی به طور مشخص در آنها دیده شد (نمودار ۲). نتیجه حاصل نشان‌دهنده تأثیر سن افراد بر روند تولید پلت مدفوعی حیوان طی دوره بلوغ است به طوری که با افزایش سن حیوان از این روند کاسته می‌شود

محدوده تولید تخم به ازای هر ماده در روز در مولدان *A. clausi* با تغذیه از جلبک *I. galbana* بین ۰/۴-۱۱/۴۶، با جلبک *Chaetoceros sp.* بین ۰-۱۳/۶۶، با جلبک *Tetraselmis sp.* بین ۰/۱۳-۷/۵ و با جیره مخلوط جلبکی بین ۰/۶-۱۷/۱۳ بود (جدول ۱). چنین تفاوت‌هایی در تولید تخم مولدانی که با جیره‌های مختلف جلبکی تغذیه شده‌اند در دیگر مطالعات انجام شده روی گونه *A. clausi* و گونه‌های دیگر همین جنس نیز گزارش شده‌اند [۷، ۱۲، ۱۳]. تولید روزانه تخم *A. clausi* به ازای هر ماده در روز زمانی که به طور جداگانه با جلبکهای *Prorocentrum minimum* و *Thalassiosira rotula* تغذیه شدند، بترتیب بین 20 ± 9 و 104 ± 7 گزارش شد [۱۲]. همچنین زمانی که *A. tonsa* به طور جداگانه با جلبکهای *Chrysocromulina acanta*، *Rhodomonas baltica*، *Alexandrium tamarense* و *Prorocentrum lima* تغذیه شد، محدوده تولید تخم به ازای هر ماده در روز بترتیب بین ۰/۲-۲۵، ۱۳-۱۸/۵، ۰/۲-۰/۵ و با جلبک *Skeletonema costatum* هیچ گونه تخمی به دلیل ناکافی بودن مواد و ترکیبات بیوشیمیایی لازم (مانند اسیدهای چرب) در جلبک مورد نظر برای تولید تخم مشاهده نشد، در حالی که در جیره مخلوط از چند جلبک مذکور محدوده تولید تخم بین ۰/۲-۲۵ به ازای هر ماده در روز بوده است [۸]. در پاروپای *A. clausi* و در یک دوره آزمایشگاهی ۶ روزه تغذیه با مخلوط جلبکی *Phaedactylum tricorneratum* و *Tetraselmis suecica* محدوده $14/3 \pm 4/5$ تخم به ازای هر ماده در روز به دست آمده است، در حالی که در گونه‌های *A. tonsa* و *A. discaudata* و *A. margalefi* با تغذیه از همین جلبکها بترتیب تعداد $17/6 \pm 7/6$ ، $4/9 \pm 1/4$ و $8/3 \pm 0/7$ تخم به ازای هر ماده در روز به دست آمده است [۱۳]. بنابراین مشاهده می‌شود که جلبکهای مختلف مورد تغذیه زئوپلانکتون می‌توانند آثار متفاوتی بر روند تولید تخم داشته باشند.

در مطالعه حاضر مشاهده شد که جیره غذایی مخلوط جلبکی بالاترین میزان تولید تخم را در مقایسه با جیره‌های

(نمودار ۲). این نتیجه مشابه نتایج حاصل از مطالعات دیگران است [۱، ۵، ۶، ۷]. از طرف دیگر ماده‌های مورد مطالعه، تفاوت‌های فردی قابل ملاحظه‌ای را در تولید پلت مدفوعی از خود نشان دادند. این وضعیت در تولید تخم نیز دیده شده بود [۱، ۵، ۷].

بررسی ضرایب همبستگی نشان می‌دهد که بین میزان تولید تخم و پلت مدفوعی در جیره‌های جلبکی مخلوط و جلبک *I. galbana* ارتباط مثبتی وجود دارد (نمودار ۴)، در حالی که بین جیره‌های *Tetraselmis sp.* و *Chaetoceros sp.* ارتباط واضحی دیده نشد. نتایج نشان داد غذاهایی که به طور فعال به وسیله پاروپای *A. clausi* خورده شدند، میزان تولید تخم بهتری نیز همراه داشتند. بنابراین، بین تولید پلت مدفوعی و تولید تخم ارتباط وجود دارد [۵].

نتایج نشان داد که نوع جیره غذایی (جلبک) بر طول عمر مولدان *A. clause* تأثیر گذاشته به طوری که جیره‌های مخلوط و *Tetraselmis sp.* بترتیب بیشترین و کمترین میانگین طول عمر را در ماده‌ها ایجاد نمودند. طول عمر ماده‌های *A. clausi* در مطالعه یانورا و همکاران (۱۹۹۶) [۱۲] اختلاف‌های فردی قابل ملاحظه‌ای را از خود نشان داد و محدوده‌ای بین ۱۲-۶۰ روز داشت و این روند به نوع غذا نیز بستگی نداشت. لذا از این نظر، نتایج تحقیق حاضر با مطالعه فوق مطابقت ندارد.

در مطالعه یانورا و همکاران با یک نوع جلبک داینوفلاژله میانگین طول عمر ماده‌ها $11/11 \pm 7/58$ روز و با تغذیه از یک نوع دیاتومه، $13/75 \pm 5/92$ روز به دست آمد که با داده‌های به دست آمده در تحقیق حاضر و با جلبک *Chaetoceros sp.* ($12/13 \pm 6/63$ روز) اختلاف معناداری را نشان نمی‌دهد.

مطالعه کیفیت تولید تخم پاروپایان دارای اهمیت ویژه‌ای است، زیرا تولید تخم‌های زنده از اهمیت بیشتری نسبت به هم‌آوری مطلق آنها دارد.

نتایج به دست آمده از این تحقیق قابلیت تخم‌گشایی را در محدوده ۳۴-۹۱٪ نشان می‌دهد، که با نتایج یک مطالعه دیگر بر روی گونه *A. tonsa* (۱۵-۱۰۰٪) مطابقت دارد [۲]. در حالی که کاسترو در گونه *A. clausi* میزان تخم‌گشایی را در حدود $25/3 \pm 9/8$ ٪ (در شوری ۲۰ در هزار) به دست آورده که از نتایج این تحقیق بسیار کمتر است [۱۳].

نوع جیره غذایی بر موفقیت تخم‌گشایی پاروپایان تأثیر می‌گذارد [۳، ۱۲]. در این تحقیق نیز مشاهده گردید که نوع جیره غذایی بر قابلیت تخم‌گشایی *A. clausi* تأثیر گذاشته که همسو با نتایج حاصل از گونه *A. tonsa* است [۲]. بالاترین میزان تخم‌گشایی در این تحقیق ($91/4 \pm 6/2$ ٪) بود که در جیره مخلوط جلبکی مشاهده شد (جدول ۲) و پایین‌ترین میزان تخم‌گشایی در جیره انفرادی جلبکی *I. galbana* علیرغم میزان بالای تولید تخم، ثبت گردید. وابستگی شدید قابلیت تخم‌گشایی پاروپای *Pseudocalanus elongatus* به نوع جلبک تغذیه شده برای مثال بالاتر از ۷۰٪ برای جلبک‌های *Rhodomonas sp.*، *Thalassiosira weissflogii* و *Gymnodinium simplex* و بین ۲۳-۴۲٪ برای جلبک‌های *Dunaliella sp.* و *Tetraselmis suecica* گزارش شده است [۱۴]. در مطالعه حاضر تخم‌گشایی نه چندان مطلوبی در گونه *A. clausi* تغذیه شده با جیره *Tetraselmis sp.* دیده شد.

کاهش قابلیت تخم‌گشایی، توقف رشد جنین یا تشکیل جنین‌های ناقص الخلقه در پاروپای *Temora stylifera*، به دلیل وجود ترکیب‌های خاصی مانند انواع آلدئیدها محتمل دانسته شده است [۱۵]. در حالی که در مطالعه حاضر هیچ گونه آثار بازدارنده از دیاتومه *Chaetoceros sp.* در تغذیه *A. clausi*

به نظر می‌رسد که از این نظر با نتایج تحقیق حاضر مغایرت دارد.

به نظر می‌رسد که در گونه *A. clausi* وجود غذای مناسب (نوع جیره غذایی) برای تولید تخم‌های با قابلیت تخم‌گذاری مناسب دارای اهمیت است. این وضعیت در گونه *A. tonsa* نیز تأیید شده است [۳]. از طرف دیگر، موفقیت تخم‌گذاری احتمالاً از اختلافات در محتویات بیوشیمیایی غذایی که ماده‌ها طی دوره بلوغ خود خوردند، حاصل می‌شود. در تیمار مخلوط جلبکی به دلیل اینکه چند نوع غذا با یکدیگر مخلوط شدند و غذای حاصل دارای ارزش غذایی بالایی است، احتمالاً تمام احتیاجات پاروپا برای تهیه و سنتز مواد ذخیره‌ای لازم برای تخم‌گذاری در تخمها فراهم شده بود و در نتیجه میزان تخم‌گذاری بالایی در این تیمار دیده شد.

در تحقیق حاضر مشاهده شد که جیره مخلوط جلبکی به عنوان بهترین غذا و در مرحله بعدی جلبکهای *I. galbana* و *Chaetoceros* sp. (به عنوان جیره‌های غذایی انفرادی) قرار دارند. در این مطالعه، جلبک *Tetraselmis* sp. علیرغم تولید تخم در پاروپا به عنوان یک غذای مناسب انفرادی برای کشت انبوه پیشنهاد نمی‌شود، در حالی که هر یک از جلبکهای *I. galbana* و *Chaetoceros* sp. می‌توانند به عنوان یک غذای مستقل و منفرد برای تولید انبوه مورد استفاده قرار گیرند. به طور کلی نتیجه‌گیری می‌شود. برای تولید انبوه پاروپای *A. clausi* به منظور معرفی آن به عنوان یک گونه غذایی زنده در صنعت آبرزی پروری می‌توان از ترکیب غذایی دو نوع جلبک که شامل فلاژله *I. galbana* و یک نوع دیاتومه *Chaetoceros* sp. است، استفاده کرد. این ترکیب غذایی می‌تواند احتیاجات مورد نیاز پاروپایان را بهتر فراهم کرده و از طرف دیگر میزان تولید تخم و همچنین قابلیت تخم‌گذاری آنها را در سطح بالایی حفظ نماید.

مشاهده نشد (قابلیت تخم‌گذاری با جیره دیاتومه $58/32 \pm 35/32$ بود). کاهش قابلیت تخم‌گذاری در *A. clausi* تغذیه شده با جلبک *I. galbana* در تحقیق حاضر احتمالاً به این دلیل بود که در زمان مطالعه انجام شده برای تیمار جلبکی *I. galbana* به دلیل کاهش شدید جمعیت نر در مخازن پرورشی، تعداد کافی و مناسبی از جنس نر در شیشه‌های کشت انفرادی در تکرارهای مختلف وجود نداشت؛ به همین دلیل کاهش شدید میزان تخم‌گذاری احتمالاً به دلیل عدم جفتگیری ماده‌ها در شرایط کشت انفرادی بود. بنابراین به نظر می‌رسد که وجود جنس نر در جمعیت ضروری است و در تکرارهایی که جنس نر وجود نداشته، قابلیت تخم‌گذاری بشدت کاهش یافته است. کارلوتی و همکاران (۱۹۹۷) مشاهده کردند که قابلیت زنده ماندن تخمها در جنس *Acartia* spp. به آخرین مرحله جفتگیری بستگی دارد [۵]. در حالی که تحقیق دیگر بر روی گونه *A. tonsa* میزان تولید تخم در تیمارهای دارای نر و بدون نر اختلاف قابل ملاحظه‌ای از خود نشان نداده است اما قابلیت تخم‌گذاری در این بین اختلاف فاحشی از خود نشان داد، به طوری که در تیمارهای بدون نر، قابلیت تخم‌گذاری بین ۳۰-۵۵٪ بوده در تیمارهای دارای نر میزان تخم‌گذاری به ۱۰۰٪ نیز می‌رسد. در این مطالعه نشان داده شد که مولدان *A. tonsa* به منظور تولید تخمهای قابل تخم‌گذاری نیاز به جفتگیری بود ۶ روز بعد از آخرین جفتگیری دارند [۲]. بنابراین جفتگیری مجدد در بسیاری از پاروپایان (بخصوص در جنس *Acartia* spp.) اهمیت به سزایی در موفقیت تخم‌گذاری آنها دارد. اما نتایج مطالعات یانورا و همکاران ۱۹۹۶ در مورد گونه *A. Clause* نشان داده که وجود یا نبود نر تأثیری بر میزان تخم‌گذاری آنها ندارد [۱۲].

در مطالعات وی مشخص شده که در این گونه یک‌بار جفتگیری ماده‌ها برای تخم‌گذاری تمام تخمهای پاروپا کافی

-
- [1] Uye S.I.; Induction of reproduction failure in the planktonic copepod, *Calanus pacificus* by diatoms. *Mar. Ecol. Prog. Ser.*; 1996; 133: 89-97.
- [2] Jonasdottir S.H., Kiorboe T.; Copepod recruitment and food composition: Do diatoms affect hatching success? *Mar. Biol.*; 1996; 125: 743-750.
- [3] Jonasdottir S.H.; Effects of food quality on the reproductive success of *Acartia tonsa* and *Acartia hudsonica*: Laboratory Observations. *Mar. Biol.*; 1994; 121: 67-81.
- [4] Stottrup J. G., Jensen J.; Influence of algal diets on feeding and egg production of the calanoid copepod, *Acartia tonsa*. *J. Mar. Biol. Assoc.*; 1990; 141: 87-105.
- [5] Carlotti F., Rey C., Javanshir A., Nival S.; «Laboratory studies on egg and faecal pellet production of *Centropages typicus*: effect of age, effect of temperature, individual variability»; *J. Plankton Research*; 1997; 19: 1143-1165.
- [6] Lacoste A., Poulet S.A., Cueff A., Kattner G., Ianora A., Laabir M.; «New evidence of the copepod maternal food effects on reproduction»; *J. Exp. Mar. Biol. Ecol.*; 2001; 259: 85-107.
- [7] Shin K., Jang M., Jang P., Ju S., Lee T., Chang M.; Influence of food quality on egg production and viability of the marine planktonic copepod, *Acartia omorii*. *Progress in Oceanography*. 2003; 57: 265-277.
- [8] Galvao I.B.; Effect of the food quality (taxonomy and biochemical composition of the microalgae) on the reproduction and survival of the copepod, *Acartia tonsa*, from the Kiel Bight. Ph.D. Thesis. 2004; 91 p.
- [9] Rippingale R. J., Payne M. F.; Intensive cultivation of a calanoid copepod *Gladioferens imparipes*. Curtin University of Technology. Australia; 2001; 62 pp.
- [10] Schipp G. R., Bosmans J. M. P., Marshall A. J.; A method for hatchery culture of tropical calanoid copepods, *Acartia spp.* *Aquaculture*; 1999; 174: 81-88.
- [11] Guillard R.; Culture of phytoplankton for feeding marine invertebrates culture of marine invertebrates animals. Plenum Press, New York; 1975; P: 29-60.
- [12] Ianora A., Poulet S.A., Miralto A., Grotoli R.; «The diatom *Thalassiosira rotula* affect reproductive success in the copepod *Acartia clausi*»; *Marine Biology*; 1996; 125: 279-286.
- [13] Casrto-Longoria E.; «Egg production and hatching success of four *Acartia* species under different temperature and salinity regimes»; *Journal of Crustacean Biology*; 2003; 23: 289-299.
- [14] Koski M., Klien Breteler W.C.M., Schogt N.; «Effect of food quality on rate of growth and development of the pelagic copepod, *Pseudocalanus elongatus* (copepod, calanoid)»; *Mar. Ecol. Prog. Ser.*; 1998; 170: 169-187.
- [15] Carotenuto Y., Ianora A., Buttino I., Romano G., Miralto A.; «Is postembryonic development in the copepod, *Temora stylifera*, affected by diatom diets?»; *J. Exp. Mar. Biol. Ecol.*; 2002; 276: 49-66.
- [16] Brown M.R., Jeffery S.W., Volkman J.K., Dunstan G.A.; «Nutritional properties of microalgae for mariculture»; *Aquaculture*; 1997; 151: 315-331.
- [17] Dunstan G.A., Volkman J.K., Jeffery S.W., Barrett S.M.; «Biochemical composition of microalgae from the green algae class Chlorophyceae and Prasinophyceae. Lipid classes and fatty acid»; *J. Exp. Mar. Biol. Ecol.*; 1992; 16: 115-134.

-
- [18] Ianora A., Poulet S. A.; Egg viability in the copepod *Temora stylifera*. *Limnol. Oceanogr*; 1993; 38: 1615-1626.
- [19] Koski M.; Feeding and production of common planktonic copepods: The effect of food and temperature. Helsinki University. Finland; 1999; p: 35.
- [20] Poulet S. A., Ianora A., Miralto A., Meijer L.; «Do diatoms arrest embryonic development in copepods?»; *Mar. Ecol. Prog. Ser*; 1994; 111: 79-86.

Archive of SID